

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 lipca 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych

I Oddział w Ł. stwierdził, że K. K. nie podlega od dnia 1.02.2021 r. ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik zatrudniony u płatnika składek – (...) Ł. P. w Ł., podnosząc pozorność zawartej umowy o pracę mającej na celu jedynie uzyskanie przez K. K. pracowniczego tytułu do ubezpieczeń społecznych i skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z niezdolnością do pracy z powodu choroby, a nie zawartej w celu rzeczywistego świadczenia pracy. ZUS wskazał, że ubezpieczona została zatrudniona na specjalnie utworzonym stanowisku pracy pomimo, że w firmie nie było faktycznej potrzeby zatrudnienia pracownika oraz utworzenia stanowiska pracy. (decyzja k. 73 – 79 akt ZUS)

Od powyższej decyzji ubezpieczona K. K. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika złożyła odwołanie do Sądu Okręgowego w Łodzi w dniu 11 sierpnia 2021 r. wnosząc o jej zmianę i ustalenie, że K. K. podlega od dnia 1.02.2021 r. ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik zatrudniony u płatnika składek – (...) Spółka z o.o. Ł. P. w Ł. oraz o zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego się kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Podkreśliła, że zgromadzona w toku postępowania dokumentacja potwierdza zarówno kwalifikacje jak również doświadczenie zawodowe, uzasadniające zatrudnienie skarżącej w przedsiębiorstwie (...). Odbyła ona nie tylko szereg szkoleń pogłębiających jej wiedzę, ale i zaczęła zdobywać doświadczenie w firmach o różnym profilu działalności. K. K. podjęła pracę w firmie, która rozwijała swoją działalność. W początkowym okresie, odwołująca podejmowała działania mające na celu organizowanie prawidłowego funkcjonowania przedsiębiorstwa. Skarżąca odpowiedzialna była za rekrutację i szkolenie nowych pracowników, kontakt z firmami partnerskimi, rezerwacją hali sportowej oraz basenu dla większej grupy osób. Skarżąca podkreśliła, że nadzorowała prawidłowy przepływ dokumentów, codzienne obchody obiektu sportowego, sprawdzenie stanu technicznego oraz czystości, rozdysponowanie zadań poszczególnym pracownikom. Natomiast stała się niezdolna do pracy z uwagi na problemy zdrowotne z kręgosłupem, co potwierdzają wystawione zaświadczenia lekarskie. Problemy zdrowotne odwołującej związane z kręgosłupem po przebytej ciąży nasiliły się, co uniemożliwiło jej dalsze pełnienie swoich obowiązków. W rzeczywistości zaś nie można było przewidzieć tych zdarzeń losowych oraz problemów zdrowotnych. (odwołanie k. 3 – 9)

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie. Organ rentowy podniósł argumenty wskazane w uzasadnieniu skarżonej decyzji. (odpowiedź na odwołanie k. 50 - 52)

Na terminie rozprawy z dnia 10.12.2021 r. zainteresowany Ł. P. poparł odwołanie złożone przez wnioskodawczynię a pełnomocnik ZUS wniósł dodatkowo o zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz organu rentowego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (protokół rozprawy z dnia 10.12.2021 r. oświadczenie zainteresowanego 00:00:26, płyta CD k. 85, oświadczenie pełnomocnika ZUS 00:00:26, płyta CD k. 85)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił co następuje:

Ł. P. od stycznia 2021 prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) w Ł.. Przeważającym przedmiotem jej działalności była działalność obiektów sportowych. Firma ta zajmowała się organizowaniem imprez, wynajmem basenów, miała też być utworzona strefa siłowni. (bezsporne, a nadto zeznania wnioskodawczyni 00:31:37, płyta CD k. 85 w zw. z 00:03:14)

Ubezpieczona K. K. legitymuje się średnim wykształceniem. Ukończyła Liceum o profilu socjalnym. Ukończyła szkolenia w zakresie zarządzania, rekrutacji oraz coachingu, uzyskała uprawnienia profesjonalnego rekrutera. (świadcstwo ukończenia LO k. 15, certyfikaty k. 17-19, dyplom k. 20).

Ubezpieczona w okresie od 30.07.2009 r. do 29.10.2009 r. wykonywała pracę na umowę o pracę jako pracownik obsługi stacji w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) spółka z o.o. w Ł.. (świadcstwo pracy k. 14)

Wnioskodawczyni w okresie 05.01.2010 r. do 04.04.2017 r. pracowała na umowę o pracę jako recepcjonista, starszy recepcjonista, specjalista ds. rekrutacji, koordynator ds. rekrutacji, wdrożeń pracowniczych i wizerunku pracodawcy od 1.02.2017 r. do 31.10.2017 r. w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Spółce z o.o. w Ł.. (świadcstwo pracy k. 13)

Ubezpieczona w okresie 04.09.2017 r. do 31.08.2018 r. świadczyła pracę na umowę o pracę jako specjalista ds. personalnych w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Spółce z o.o. w Ł.. (świadcstwo pracy k. 12)

Następnie w okresie od 22.01.2019 r. do 21.04.2020 r. wnioskodawczyni świadczyła pracę na umowę o pracę jako manager w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Spółce z o.o. w Ł.. (świadcstwo pracy k. 11)

W styczniu 2021 r. wnioskodawczyni szukała zatrudnienia gdyż była bezrobotna, bo we wcześniejszym okresie urodziła dziecko i przebywała na urlopie macierzyńskim. Natomiast płatnik poszukiwał pracownika do nowo utworzonej firmy na stanowisko związane z branżą sportową w obiekcie sportowym (...) za pośrednictwem portalu internetowego „pracuj.pl”. Ubezpieczona wysyłała swoje zgłoszenie do płatnika podobnie także jak na stanowiska w innych firmach. Poprzednie prace ubezpieczonej były związane z branżą sportową a także знаła ona obiekt sportowy (...), gdyż znajdował się on blisko jej miejsca zamieszkania. Obiekt ten był dopiero przejmowany przez płatnika od Wyższej Szkoły (...) po okresie jego nie funkcjonowania z powodu stanu epidemii (...) 19. Pierwsza rozmowa kwalifikacyjna odbyła się w połowie stycznia 2021 r. podczas, której ubezpieczona rozmawiała z przyszłym pracodawcą na temat jej planowanych obowiązków, ubezpieczona wynegocjowała także wynagrodzenie w wysokości 7.000 zł brutto. (zeznania wnioskodawczyni 00:31:37, płyta CD k. 85 w zw. z 00:03:14, płyta CD k. 120, oferta pracy k. 39 – 43, faktura VAT k. 44, k. 72)

W dniu 1 lutego 2021 r. Ł. P. prowadzący działalność pod firmą (...) w Ł. zawarł z K. K. umowę o pracę na czas nieokreślony od 1 lutego 2021 r. na stanowisku menagera ośrodka – sportowo – rekreacyjnego w pełnym wymiarze czasu pracy, z wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 7.000 zł brutto. Jako miejsce pracy wskazano miejscowość Ł., ul. (...). (umowa o pracę k. 43 akt ZUS, k. 73)

W dniu 20.02.2021 r. ubezpieczona została skierowana przez płatnika na badanie lekarskie. K. K. przedłożyła orzeczenie lekarskie z dnia 23.02.2021 r. podpisane przez lekarza do badań profilaktycznych o zdolności do pracy na stanowisku menagera ośrodka – sportowo – rekreacyjnego ważne do dnia 23.02.2023 r. (orzeczenie lekarskie w k. 37 akt ZUS)

Ubezpieczona w dniu podjęcia pracy, tj. 1.02.2021 r. odbyła szkolenie wstępne w dziedzinie BHP. Szkolenie to miało miejsce przy ul (...). (karta szkolenia wstępnego k. 38)

W dniu 3.03.2021 r., tj. po ustawowym terminie płatnik dokonał zgłoszenia wnioskodawczyni do ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego, wypadkowego oraz zdrowotnego z tytułu zawartej umowy o pracę od dnia 1.02.2021 r. (okoliczność bezsporna)

K. K. była dla pracodawcy osobą obcą, nie znali się oni wcześniej, przed zawarciem spornej umowy. (bezsporne)

Wnioskodawczyni nie otrzymała pisemnego zakresu obowiązków na stanowisku menagera ośrodka – sportowo – rekreacyjnego. (bezsporne)

Ubezpieczona do celu świadczenia pracy otrzymała od pracodawcy służbowy sprzęt, tj. Laptopa marki LG oraz telefon komórkowy. (protokół wydania sprzętu k. 21)

K. K. podjęła zatrudnienie w firmie płatnika. Ubezpieczona pracowała codziennie, co najmniej po 8 godzin dziennie, nie miała stałych godzin pracy, ale przeważnie wykonywała czynności w godzinach od 10.00 do 18.00, przy czym wykonywała swoje obowiązki pracownicze nie tylko na terenie obiektu sportowego (...) w Ł., ale także poza nim.

Na obiekcie funkcjonowała wówczas hala i basen, odbywały się zajęcia. Ubezpieczona jako menager była bliskim współpracownikiem płatnika i miała mu pomóc w rozwoju działalności we wskazanym obiekcie. Ubezpieczona miała wydzielone stanowisko pracy w pokoju, który zajmował też płatnik i korzystała z wcześniej przydzielonego służbowego laptopa i telefonu. Zajmowała się rekrutacją pracowników, wdrożeniem ich do pracy, przyjmowaniem rezerwacji, codziennym nadzorem i weryfikacją stanu technicznego, ustalaniem grafików pracowników, rozliczaniem godzin pracy pracowników po każdym dniu, prowadziła korespondencję elektroniczną dotyczącą pozyskanych pracowników oraz korespondencję z przyszłymi kontrahentami w zakresie oferty sportowej obiektu płatnika a także jego reklamy. Wnioskodawczyni nawiązywała współpracę między firmami, zrekrutowała pracowników recepcji – kasjerów oraz ekipę sprzątającą, ratowników. Był podział na pracowników etatowych i na umowy zlecenia. Rekrutacja odbywała się przy ul. (...) w Ł.. Ubezpieczona w lutym 2021 r. zrekrutowała A. W. (1) jako pracownicę recepcji - kasjerkę.

E. S. była pracownikiem przejętym z poprzedniej firmy, świadczyła ona pracę w tym samym miejscu pracy, miała stanowisko pracy w drugim pokoju. Płatnik zatrudniał także w tym czasie innych pracowników recepcji oraz technicznych. E. S. i A. W. (1) były bezpośrednimi podwładnymi wnioskodawczyni. Ubezpieczona rozdzielala im zadania, była obecna przy raportach podczas zamknięcia kasy oraz na szkoleniach. Informowała o odwołanych zajęciach. W lutym 2021 r. pracownica E. S. wykonywała prace biurowe takie jak: przepisywanie, wysłanie dokumentów, miała ona dużo mniej pracy, bo część obowiązków biurowych wykonywała ubezpieczona. Wnioskodawczyni analogicznie jak inni pracownicy płatnika, potwierdzała odbiór wynagrodzenia w gotówce na liście płac oraz podpisywała listę obecności. Ł. P. był jedynie umocowany, aby podpisywać dokumenty, gdyż wnioskodawczyni konsultowała z nim wszystkie decyzje. Polecenia służbowe ubezpieczona otrzymywała od Ł. P.. (zeznania wnioskodawczyni 00:31:37, płyta CD k. 85 w zw. z 00:03:14, płyta CD k. 120, ogłoszenie rekrutacyjne k. 22, grafik k. 23, korespondencja e – mail k. 24 - 31, k. 33 – 36, lista płac k. 74 - 76, historia rachunku k. 93 – 102, k. 112 – 115 verte, lista obecności k. 33 – 35, zeznania świadków E. S. i A. W. (2) -00:45:33 – 01:01:46 płyta CD k. 85)

Wnioskodawczyni z uwagi na podjęcie zatrudnienia u płatnika w dniu 15.02.2021 r. oddała swoje dziecko do żłobka. (umowa k. 45 – 48)

Od 2 marca 2021 r. do 31 sierpnia 2021 r. ubezpieczona stała się niezdolna do pracy z powodu urazu kręgosłupa. Na problemy z kręgosłupem ubezpieczona cierpi od dzieciństwa. (zeznania wnioskodawczyni 00:31:37, płyta CD k. 85 w zw. z 00:03:14, płyta CD k. 120, wykaz zwolnień lekarskich k. 19)

Wnioskodawczyni nie powróciła do pracy w firmie płatnika, gdyż została ona zamknięta. Stosunek pracy został rozwiązany z końcem sierpnia 2021 r. za porozumieniem stron. (zeznania wnioskodawczyni 00:31:37, płyta CD k. 85 w zw. z 00:03:14, płyta CD k. 120)

W związku z przeprowadzoną przez ZUS I Oddział w Ł. kontrolą u płatnika, organ ten wydał decyzję z dnia 6 lipca 2021 r., w której stwierdził, że K. K. nie podlega od dnia 1.02.2021 r. ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik zatrudniony u płatnika składek – (...) Ł. P. w Ł., podnosząc pozornie zawartą umowę o pracę mającą na celu jedynie uzyskanie przez K. K. pracowniczego tytułu do ubezpieczeń społecznych i skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego w związku z niezdolnością do pracy z powodu choroby, a nie zawartej w celu rzeczywistego świadczenia pracy. ZUS wskazał, że ubezpieczona została zatrudniona na specjalnie utworzonym stanowisku pracy pomimo, że w firmie nie było faktycznej potrzeby zatrudnienia pracownika oraz utworzenia stanowiska pracy. (decyzja k. 73 – 79 akt ZUS).

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów w postaci w szczególności umowy o pracę, listy obecności i listy płac, karty szkolenia wstępnego BHP, orzeczenia lekarskiego, korespondencji e – mailowej, ogłoszeń rekrutacyjnych, grafiku dla pracowników a nadto zeznań wnioskodawczyni a także świadków byłych pracowników płatnika pozyskanych przez ubezpieczoną i jednocześnie jej bezpośrednich podległych.

Zgromadzonym i wskazanym wyżej dowodom Sąd dał wiarę w całości, a dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego uznał, że jest on wystarczający, by wyjaśnić sporną okoliczność – a mianowicie, czy zawarta

przez K. K. z płatnikiem umowa o pracę, nosi cechy pozorności i czy została zawarta jedynie dla uzyskania pracowniczego tytułu do ubezpieczeń społecznych i skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia w związku z chorobą.

Sąd dał wiarę zeznaniom wnioskodawczyni oraz świadków, w których wskazali oni na realność zawartej umowy o pracę oraz faktyczne świadczenie pracy przez K. K. w ramach stosunku pracy.

W ocenie Sądu zeznania wyżej wymienionych w niniejszej sprawie są konsekwentne, jasne, logiczne, wzajemnie niesprzeczne i uzupełniają się oraz są zgodne z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Z zeznań wyżej wymienionych wynika jednoznacznie, że ubezpieczona w spornym okresie faktycznie podjęła i wykonywała swoją pracę. Opisali jakie konkretnie czynności wykonywała ubezpieczona w ramach swych obowiązków pracowniczych. Przy czym świadkowie byli regularnie obecni w siedzibie pracodawcy i stale widywali ubezpieczoną przy wykonywaniu służbowych czynności. Świadczenie są dla ubezpieczonej i płatnika osobami obcymi i nie mają żadnego interesu w zeznawaniu na ich korzyść.

Na podkreślenie zasługuje okoliczność, że na uzasadnienie swojej wersji odnośnie pozorności umowy o pracę Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie przedstawił w toku procesu żadnych wiarygodnych dowodów oraz zasadnie nie podważył załączonych do akt dokumentów i zgodnych zeznań świadków, oraz ubezpieczonej. Organ rentowy nie wykazał okoliczności przeciwnych. (art. 6 k.c.)

Sąd uznał, że brak było potrzeby kontynuowania postępowania na okoliczność przyczyn rezygnacji płatnika z prowadzonej działalności, wobec ustalenia, że odwołująca się faktycznie podjęła zatrudnienie i świadczyła pracę.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni K. K. w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, zasługuje na uwzględnienie i powoduje zmianę zaskarżonej decyzji ZUS.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1 i 13 ust 1 pkt 1 Ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2021 r., poz. 423 ze zmianami), obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Stosownie zaś do treści art. 1 ust 1 Ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2020 r., poz. 870 z późn. zm.) osobom ubezpieczonym w tym zakresie w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą.

Natomiast art. 4 w ust 1 i 2 ustawy zasiłkowej stanowi, że ubezpieczony podlegający obowiązkowo ubezpieczeniu nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego.

W niniejszej sprawie odwołująca się – K. K. zawarła z zainteresowanym Ł. P. w dniu 1 lutego 2021 r. umowę o pracę, która stanowiła stosowną podstawę do zastosowania w/w regulacji i przyjęcia, iż uzyskała ona prawo do świadczeń określonych w ustawie zasiłkowej. Jednakże, ważność tej umowy została przez organ rentowy niesłusznie zakwestionowana. Niewątpliwie bowiem umowa o pracę z dnia 1 lutego 2021 r. nie została zawarta dla pozorów jest ważna i nie ma do niej zastosowania przepis art. 83 k.c. ani art. 58 kc. oraz nie jest ona także sprzeczna z zasadami współzycia społecznego oraz nie zmierza do obejścia prawa w świetle art. 58 k.c.

W myśl art. 58. § 1 k.c. czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy.

§ 2. Nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współzycia społecznego.

Po pierwsze podkreślić należy, że zawarcie przedmiotowej umowy o pracę nie miało na celu obejścia przepisów ustawy ani nie był sprzeczne z zasadami współzycia społecznego, gdyż osiągnięcie wskazanych przez organ rentowy celów jest zgodne z ustawą. Nawiązanie stosunku pracy powoduje konsekwencje prawne nie tylko w sferze prawa pracy, ale i w innych dziedzinach prawa. Jednym z takich skutków jest prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego na wypadek ziszczenia się określonych w ustawie warunków. Skutek ten po ich spełnieniu powstaje z mocy prawa. Nie można zatem wiązać zawarcia umowy o pracę, choćby zmierzała wyłącznie do uzyskania świadczeń ubezpieczeniowych, z zamiarem obejścia prawa bądź uznać, że jest sprzeczna z zasadami współzycia społecznego. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 4 sierpnia 2005 r. II UK 320/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 122; zdanie odrębne do wyroku Sądu Najwyższego z 14 lipca 2005 r. II UK 278/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 116). Cel w postaci objęcia ubezpieczeniem społecznym i uzyskania z niego świadczeń nie jest bowiem sprzeczny z ustawą ani nie zmierza do jej obejścia, a przeciwnie - co zostało już wcześniej powiedziane - jest konsekwencją uzyskania statusu pracownika.

Zgodnie z treścią art. 83 kc w związku z art. 300 kp nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Złożenie oświadczenia woli dla pozorów oznacza, że osoba oświadczająca wolę nie chce, aby powstały skutki prawne, jakie zwykle prawo łączy ze składanym przez nią oświadczeniem. Inaczej mówiąc strony niejako udawałyby, że dokonują jakiejś czynności prawnej np. zawierają umowę o pracę.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, na co Sąd Najwyższy wielokrotnie zwracał uwagę, iż nie skutkuje w sferze prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego tylko taka umowa o pracę, która nie wiąże się z wykonywaniem tej umowy, a zgłoszenie do ubezpieczenia następuje tylko pod pozorem istnienia tytułu ubezpieczenia w postaci zatrudnienia. Chodzi tu zatem o "fikcyjne" zawarcie umowy, gdzie następuje zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego jako pracownika **osoby, która w rzeczywistości pracy nie świadczyła** (wyrok Sądu Najwyższego z 16 marca 1999 r. II UKN 512/98, opubl: OSNAPiUS rok 2000, Nr. 9, poz. 36; wyrok Sądu Najwyższego z 28 lutego 2001 r. II UKN 244/00, opubl: OSNAPiUS rok 2002, Nr. 20, poz. 496; wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1996 r. II UKN 32/96, opubl: OSNAPiUS rok 1997, Nr. 15, poz. 275; wyrok Sądu Najwyższego z 4 sierpnia 2005 r. II UK 320/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 122; wyrok Sądu Najwyższego z 4 sierpnia 2005 r. II UK 320/04, opubl: OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 122; wyrok Sądu Najwyższego z 25 stycznia 2005 r. II UK 141/04, opubl: OSNAPiUS rok 2005, Nr. 15, poz. 235, str. 712).

Tytułem do ubezpieczenia, z którym przepisy prawa ubezpieczeń społecznych łączą podleganie ubezpieczeniu i prawo do świadczeń, jest zatrudnienie jako wykonywanie pracy w ramach stosunku pracy. Nie jest istotne przy tym, czy strony miały realny zamiar zobowiązania się – przez pracownika do wykonywania pracy, a pracodawcy do przyjmowania tego świadczenia i dawania wynagrodzenia, **lecz to czy zamiar taki został w rzeczywistości zrealizowany.**

W świetle poczynionych w rozpoznawanej sprawie ustaleń faktycznych nie można mówić o pozorności oświadczeń woli w zawarciu umowy o pracę. Postępowanie dowodowe wykazało bowiem, iż zainteresowana pracę podjęła i ją świadczyła, a pracodawca – świadczenie to przyjmował, płacąc umówione wynagrodzenie.

W ocenie Sądu należycie zostały wyjaśnione i uprawdopodobnione motywy związane z zatrudnieniem wnioskodawczyni K. K..

W styczniu 2021 r. wnioskodawczyni szukała zatrudnienia, gdyż była bezrobotna, bo we wcześniejszym okresie urodziła dziecko i przebywała na urlopie macierzyńskim.

Natomiast płatnik poszukiwał pracownika do nowo utworzonej firmy na stanowisko związane z branżą sportową w obiekcie sportowym (...) za pośrednictwem portalu internetowego „pracuj.pl”. Ubezpieczona wysyłała swoje zgłoszenie do płatnika podobnie także jak na stanowiska w innych firmach. Poprzednie prace ubezpieczony był związany z branżą sportową i знаła ona obiekt sportowy (...), który znajdował się blisko jej miejsca zamieszkania. Obiekt ten był dopiero przejmowany przez płatnika od Wyższej Szkoły (...) po okresie jego nie funkcjonowania z powodu stanu epidemii (...) 19. Nadto ubezpieczona miała doświadczenie zawodowe w zakresie zarządzania

zasobami ludzkimi, w tym rekrutacji. Ukończyła też kursy odnośnie zarządzania, rekrutacji oraz coachingu. Jak bezspornie wynika z dokumentacji w postaci wydruku ogłoszenia o pracę z portalu internetowego oraz faktury VAT- wnioskodawczyni została zatrudniona po przeprowadzonym procesie rekrutacyjnym.

K. K. była dla pracodawcy osobą obcą, nie znali się oni wcześniej, przed zawarciem spornej umowy.

Szkolenie z zakresu BHP przeprowadzono ubezpieczonej w dacie podjęcia pracy. Natomiast orzeczenie lekarskie wnioskodawczyni przedłożyła jeszcze przed datą niezdolności do pracy z powodu urazu kręgosłupa, tj. w dniu 23 lutego 2021 r.

K. K. w dniu 1 lutego 2021 r. faktycznie podjęła pracę w ramach stosunku pracy, co potwierdza nie tylko dokumentacja osobowa, ale też dokumentacja w postaci korespondencji elektronicznej, w tym z kontrahentami firmy oraz zeznania świadków i odwołującej się. W ramach swoich obowiązków pracowniczych ubezpieczona stawiała się w siedzibie pracodawcy. Ubezpieczona miała swoje wydzielone stanowisko pracy w pokoju, który zajmował też płatnik oraz korzystała z wcześniej przydzielonego służbowego laptopa i telefonu

Ubezpieczona pracowała codziennie, co najmniej po 8 godzin dziennie, nie miała stałych godzin pracy, ale przeważnie wykonywała czynności w godzinach od 10.00 do 18.00, przy czym wykonywała swoje obowiązki pracownicze nie tylko na terenie obiektu sportowego (...) w Ł., ale także poza nim. Pracodawca ewidencjonował jej czas pracy.

Ubezpieczona jako menager była bliskim współpracownikiem płatnika i miała mu pomóc w rozwoju działalności we wskazanym obiekcie.. Zajmowała się rekrutacją pracowników, wdrożeniem ich do pracy, przyjmowaniem rezerwacji, codziennym nadzorem i weryfikacją stanu technicznego, ustalaniem grafików pracowników, rozliczaniem godzin pracy pracowników po każdym dniu, prowadziła korespondencję elektroniczną dotyczącą pozyskanych pracowników oraz korespondencję z przyszłymi kontrahentami w zakresie oferty sportowej obiektu płatnika a także jej reklamy. Wnioskodawczyni nawiązywała współpracę między firmami, zrekrutowała pracowników recepcji – kasjerów oraz ekipę sprzątającą, ratowników. Ubezpieczona w lutym 2021 r. zrekrutowała A. W. (1) jako pracownicę recepcji - kasjerkę. E. S. i A. W. (1) były bezpośrednimi podwładnymi wnioskodawczyni. Ubezpieczona rozdelała im zadania, była obecna przy raportach podczas zamknięciu kasy i na szkoleniach. Informowała o odwołanych zajęciach. W lutym 2021 r. pracownica E. S. wykonywała prace biurowe takie jak: przepisywanie, wysłanie dokumentów, miała ona dużo mniej pracy, bo część obowiązków biurowych wykonywała ubezpieczona. Wnioskodawczyni analogicznie jak inni pracownicy płatnika, potwierdzała odbiór wynagrodzenia w gotówce na liście płac. Ł. P. był jedynie umocowany, aby podpisywać dokumenty, gdyż wnioskodawczyni konsultowała z nim wszystkie decyzje. Polecenia służbowe ubezpieczona otrzymywała od Ł. P..

Zaznaczyć przy tym należy, że brak ścisłego ustalenia godzin pracy wcale nie przemawia za uznaniem, że ubezpieczona nie świadczyła pracy w ramach ważnego stosunku pracy. Prawo pracy bowiem nie zawsze wymaga, aby godziny wykonywania pracy przez poszczególnych pracowników były sztywno wyznaczone przez pracodawcę czego najlepszym przykładem są przepisy o zadaniowym czasie pracy (art. 140 kp) (tak komentarz do art. 22 kp autorstwa Kazimierza Jaśkowskiego, stan prawny na 01.01.2014 r., LEX)

W tym stanie rzeczy należało przyjąć, że K. K. rzeczywiście świadczyła pracę na rzecz w Ł. P. w ramach umowy o pracę z dnia 1.02.2021 r. Powyższe w ocenie Sądu jest jak najbardziej wiarygodne i zostało w toku postępowania udowodnione.

Zdaniem Sądu zatem, nie można podzielić stanowiska reprezentowanego przez organ rentowy, że ubezpieczona podjęła zatrudnienie jedynie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

O pozorności można mówić jedynie wówczas, gdy oświadczenie woli złożone jest drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. A zatem strony niejako udawałyby, że dokonują jakiejś czynności prawnej np. zawierają umowę o pracę. Płatnik natomiast chciał zatrudnić wnioskodawczynię i miał ku temu realne powody, poszukiwał nowego pracownika na stanowisko menagera celem rozwoju nowo powstałej firmy, a ubezpieczona miała doświadczenie zawodowe i kwalifikacje w tym zakresie.

Podkreślić należy, że wprawdzie ubezpieczona cierpiała we wcześniejszym okresie na chorobę kręgosłupa, to jednak nie czyniły ją one osobą niezdolną do pracy i brak było przeciwwskazań lekarskich do podjęcia przez nią zatrudnienia u płatnika, co potwierdziło orzeczenie lekarskie z daty poprzedzającej okres niezdolności do pracy. Natomiast konieczność korzystania ze zwolnień lekarskich wyniknęła dopiero z późniejszych komplikacji zdrowotnych. Bez wątplenia zatem komplikacje zdrowotne wystąpiły u ubezpieczonej już po zawarciu umowy o pracę z płatnikiem czego nie można było przewidzieć i co było niezależne od ubezpieczonej. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie udowodnił w żaden sposób, że istniał stan zagrożenia zdrowia K. K. w dacie wcześniejszej, gdyż ostatecznie choć z opóźnieniem przedłożyła ona orzeczenie podpisane przez lekarza do badań profilaktycznych o zdolności do pracy na stanowisku menagera ośrodka – sportowo – rekreacyjnego ważne do dnia 23.02.2023 r. Wnioskodawczyni świadczyła pracę w firmie płatnika i otrzymała wynagrodzenie. Natomiast po zakończeniu zwolnienia lekarskiego, tj. od 31 sierpnia 2021r. ubezpieczona nie mogła podjąć ponownie pracy u płatnika, gdyż obiekt sportowy przestał funkcjonować. Uwzględniając wszystkie wskazane wyżej okoliczności należy uznać, że niewątpliwie brak było po obydwu stronach zgody na zatrudnienie pozorne. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie wykazał zasadnie, że między stronami było porozumienie w tym zakresie.

Mając na względzie poglądy Sądu Najwyższego wyrażone w przytoczonych orzeczeniach, Sąd Okręgowy przyjął, że w sytuacji gdy wolą stron zawierających umowę o pracę było nawiązanie stosunku pracy i doszło do faktycznego świadczenia pracy przyjmowanej przez pracodawcę za wynagrodzeniem, to gdyby nawet istniała świadomość jednej ze stron umowy, a nawet obu jej stron, co do wystąpienia w przyszłości zdarzenia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia społecznego (np. choroby), to nie daje ona podstawy do uznania, że umowa miała na celu obejście prawa bądź, że jest sprzeczna z zasadami współzycia społecznego.

Mając powyższe na uwadze Sąd doszedł do przekonania, iż decyzja organu rentowego wydana została w oparciu o błędnie ustalony stan faktyczny i nie znajduje ona oparcia w realiach niniejszej sprawy.

Dodatkowo wskazać trzeba, że pracownik faktycznie świadczący pracę w ramach zawartej umowy o pracę, nie może ponosić ujemnych skutków popełnienia błędu przez płatnika związanego z opóźnieniem w zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych bądź z opóźnieniem w skierowaniu na badanie lekarskie.

Podkreślić należy, że zaskarżona decyzja ZUS ma jedynie charakter ustalający. Decyzja ta porządkuje okresy podlegania ubezpieczeniom. Niezbędnym jest bowiem ustalenie za jaki okres, z jakiego tytułu istniał bądź nie istniał obowiązek podlegania określonym ubezpieczeniom. Kwestia wysokości wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek nie była zaś przedmiotem tej decyzji.

Poza zainteresowaniem Sądu Okręgowego pozostaje, więc okoliczność oceny wysokości podstawy, od której istnieje obowiązek podlegania ubezpieczeniom.

Zgodnie bowiem z treścią wyroku Sądu Najwyższego z dnia z dnia 23 kwietnia 2010 r., w sprawie, II UK 309/09, opubl. LEX nr 604210 „Zgodnie z systemem orzekania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, w postępowaniu wywołanym odwołaniem do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych sąd rozstrzyga o prawidłowości zaskarżonej decyzji (art. 477¹⁴ § 2 i art. 477¹⁴ a k.p.c.) w granicach jej treści i przedmiotu.”

Kwestia oceny samej wysokości wynagrodzenia określonego w spornej umowie pod kątem jego zgodności z zasadami współzycia społecznego, czy też z przepisami ustawy może być przedmiotem nowej decyzji ZUS. W decyzji tej organ rentowy może rozstrzygnąć, czy ustalone przez strony wynagrodzenie było faktycznie adekwatne do rodzaju i ilości powierzonych obowiązków oraz uzasadnione zasobami finansowymi pracodawcy.

Mając na względzie wszystkie wskazane wyżej okoliczności Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji uznając odwołanie wnioskodawczyni za zasadne.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 kpc w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2017 r. poz. 1797 t.j. z późn. zm).